

Latin 202

ante diem v Kalendās Februāriās MMDCCCLXXV A.U.C.

Nathan Owens

Old Dominion University

Spring 2022

1 Announcements

2 Exercitia domestica

- exercitium i
- exercitium ii
- exercitium iii

3 Trālatiōnēs

4 Res grammaticae

- gerundivum
- hortatory subjunctive
- jussive subjunctive
- optative subjunctive

Announcements

Announcements

- Questions? Comments?

exercitium i, prīma pars

- ① In ___dam urbe Asiae vīvēbat rēx ___dam.
- ② ___dam īnsula Graeca ab Īcarō appellāta esse dīcitur.
- ③ Graecī putant ___dam īnsulam ab Īcarō appellātam esse.
- ④ Etiam mare ___dam ab Īcarō appellātum est.
- ⑤ Īcarus ___dam marī et ___dam īnsulae nōmen dedit.
- ⑥ Syra ōlim virum ___dam infīdum amāvit.
- ⑦ Polycratēs est nōmen ___dam tyrannī, quī ā ___dam amīcō suō monitus est ut rem pretiōsissimam abiceret.

exercitium i, prīma pars

- ① In quādam urbe Asiae vīvēbat rēx ___dam.
- ② ___dam īnsula Graeca ab Īcarō appellāta esse dīcitur.
- ③ Graecī putant ___dam īnsulam ab Īcarō appellātam esse.
- ④ Etiam mare ___dam ab Īcarō appellātum est.
- ⑤ Īcarus ___dam marī et ___dam īnsulae nōmen dedit.
- ⑥ Syra ōlim virum ___dam infīdum amāvit.
- ⑦ Polycratēs est nōmen ___dam tyrannī, quī ā ___dam amīcō suō monitus est ut rem pretiōsissimam abiceret.

exercitium i, prīma pars

- ① In quādam urbe Asiae vīvēbat rēx quīdam.
- ② _____dam īnsula Graeca ab Īcarō appellāta esse dīcitur.
- ③ Graecī putant _____dam īnsulam ab Īcarō appellātam esse.
- ④ Etiam mare _____dam ab Īcarō appellātum est.
- ⑤ Īcarus ___dam marī et ___dam īnsulae nōmen dedit.
- ⑥ Syra ōlim virum _____dam infīdum amāvit.
- ⑦ Polycratēs est nōmen _____dam tyrannī, quī ā _____dam amīcō suō monitus est ut rem pretiōsissimam abiceret.

exercitium i, prīma pars

- ① In quādam urbe Asiae vīvēbat rēx quīdam.
- ② Quaedam īnsula Graeca ab Īcarō appellāta esse dīcitur.
- ③ Graecī putant ____dam īnsulam ab Īcarō appellātam esse.
- ④ Etiam mare ____dam ab Īcarō appellātum est.
- ⑤ Īcarus ____dam marī et ____dam īnsulae nōmen dedit.
- ⑥ Syra ōlim virum ____dam infīdum amāvit.
- ⑦ Polycratēs est nōmen ____dam tyrannī, quī ā ____dam amīcō suō monitus est ut rem pretiōsissimam abiceret.

exercitium i, prīma pars

- ① In quādam urbe Asiae vīvēbat rēx quīdam.
- ② Quaedam īnsula Graeca ab Īcarō appellāta esse dīcitur.
- ③ Graecī putant quandam īnsulam ab Īcarō appellātam esse.
- ④ Etiam mare ____dam ab Īcarō appellātum est.
- ⑤ Īcarus __dam marī et __dam īnsulae nōmen dedit.
- ⑥ Syra ōlim virum ____dam īnfīdum amāvit.
- ⑦ Polycratēs est nōmen ____dam tyrannī, quī ā ____dam amīcō suō monitus est ut rem pretiōsissimam abiceret.

exercitium i, prīma pars

- ① In quādam urbe Asiae vīvēbat rēx quīdam.
- ② Quaedam īnsula Graeca ab Īcarō appellāta esse dīcitur.
- ③ Graecī putant quandam īnsulam ab Īcarō appellātam esse.
- ④ Etiam mare quoddam ab Īcarō appellātum est.
- ⑤ Īcarus ___dam marī et ___dam īnsulae nōmen dedit.
- ⑥ Syra ōlim virum _____dam īnfīdum amāvit.
- ⑦ Polycratēs est nōmen _____dam tyrannī, quī ā ___dam amīcō suō monitus est ut rem pretiōsissimam abiceret.

exercitium i, prīma pars

- ① In quādam urbe Asiae vīvēbat rēx quīdam.
- ② Quaedam īnsula Graeca ab Īcarō appellāta esse dīcitur.
- ③ Graecī putant quandam īnsulam ab Īcarō appellātam esse.
- ④ Etiam mare quoddam ab Īcarō appellātum est.
- ⑤ Īcarus cuidam marī et ___dam īnsulae nōmen dedit.
- ⑥ Syra ōlim virum ___dam īnfīdum amāvit.
- ⑦ Polycratēs est nōmen ___dam tyrannī, quī ā ___dam amīcō suō monitus est ut rem pretiōsissimam abiceret.

exercitium i, prīma pars

- ① In quādam urbe Asiae vīvēbat rēx quīdam.
- ② Quaedam īnsula Graeca ab Īcarō appellāta esse dīcitur.
- ③ Graecī putant quandam īnsulam ab Īcarō appellātam esse.
- ④ Etiam mare quoddam ab Īcarō appellātum est.
- ⑤ Īcarus cuidam marī et cuidam īnsulae nōmen dedit.
- ⑥ Syra ōlim virum _____dam īnfīdum amāvit.
- ⑦ Polycratēs est nōmen _____dam tyrannī, quī ā _____dam amīcō suō monitus est ut rem pretiōsissimam abiceret.

exercitium i, prīma pars

- ① In quādam urbe Asiae vīvēbat rēx quīdam.
- ② Quaedam īnsula Graeca ab Īcarō appellāta esse dīcitur.
- ③ Graecī putant quandam īnsulam ab Īcarō appellātam esse.
- ④ Etiam mare quoddam ab Īcarō appellātum est.
- ⑤ Īcarus cuidam marī et cuidam īnsulae nōmen dedit.
- ⑥ Syra ōlim virum quendam infīdum amāvit.
- ⑦ Polycratēs est nōmen _____dam tyrannī, quī ā _____dam amīcō suō monitus est ut rem pretiōsissimam abiceret.

exercitium i, prīma pars

- ① In quādam urbe Asiae vīvēbat rēx quīdam.
- ② Quaedam īnsula Graeca ab Īcarō appellāta esse dīcitur.
- ③ Graecī putant quandam īnsulam ab Īcarō appellātam esse.
- ④ Etiam mare quoddam ab Īcarō appellātum est.
- ⑤ Īcarus cuidam marī et cuidam īnsulae nōmen dedit.
- ⑥ Syra ōlim virum quendam infīdum amāvit.
- ⑦ Polycratēs est nōmen cuiusdam tyrannī, quī ā ___dam amīcō suō monitus est ut rem pretiōsissimam abiceret.

exercitium i, prīma pars

- ① In quādam urbe Asiae vīvēbat rēx quīdam.
- ② Quaedam īnsula Graeca ab Īcarō appellāta esse dīcitur.
- ③ Graecī putant quandam īnsulam ab Īcarō appellātam esse.
- ④ Etiam mare quoddam ab Īcarō appellātum est.
- ⑤ Īcarus cuidam marī et cuidam īnsulae nōmen dedit.
- ⑥ Syra ōlim virum quendam infīdum amāvit.
- ⑦ Polycratēs est nōmen cuiusdam tyrannī, quī ā quōdam amīcō suō monitus est ut rem pretiōsissimam abiceret.

exercitium i, altera pars

- ⑧ Christus in ___dam oppidō Iūdaeae nātus est.
- ⑨ ___dam mēnsēs ā ___dam diīs Rōmānīs nōminantur.
- ⑩ ___dam mēnsibus ā diīs nōmina sunt.
- ⑪ Rōmānī ___dam stēllās ‘errantēs’ appellant.
- ⑫ In ___dam vocābulīs cōnsonantēs dēsunt, ut ā, ē, īī, eō.
- ⑬ ___dam verba ‘dēpōnentia’ dīcuntur.
- ⑭ Nōmina ___dam oppidōrum et ___dam īnsulārum plūrālia sunt, ut Athēnae, Delphī, Pompēiī, Capreae.

exercitium i, altera pars

- ⑧ Christus in quōdam oppidō Iūdaee nātus est.
- ⑨ ___dam mēnsēs ā ___dam diīs Rōmānīs nōminantur.
- ⑩ ___dam mēnsibus ā diīs nōmina sunt.
- ⑪ Rōmānī ___dam stēllās ‘errantēs’ appellant.
- ⑫ In ___dam vocābulīs cōsonantēs dēsunt, ut ā, ē, īī, eō.
- ⑬ ___dam verba ‘dēpōnentia’ dīcuntur.
- ⑭ Nōmina ___dam oppidōrum et ___dam īnsulārum plūrālia sunt, ut Athēnae, Delphī, Pompēiī, Capreae.

exercitium i, altera pars

- ⑧ Christus in quōdam oppidō Iūdaeae nātus est.
- ⑨ Quīdam mēnsēs ā _____dam diīs Rōmānīs nōminantur.
- ⑩ _____dam mēnsibus ā diīs nōmina sunt.
- ⑪ Rōmānī _____dam stēllās ‘errantēs’ appellant.
- ⑫ In _____dam vocābulīs cōnsonantēs dēsunt, ut ā, ē, īī, eō.
- ⑬ _____dam verba ‘dēpōnentia’ dīcuntur.
- ⑭ Nōmina _____dam oppidōrum et _____dam īnsulārum plūrālia sunt, ut Athēnae, Delphī, Pompēiī, Capreae.

exercitium i, altera pars

- ⑧ Christus in quōdam oppidō Iūdaeae nātus est.
- ⑨ Quīdam mēnsēs ā quibusdam diīs Rōmānīs nōminantur.
- ⑩ _____dam mēnsibus ā diīs nōmina sunt.
- ⑪ Rōmānī _____dam stēllās ‘errantēs’ appellant.
- ⑫ In _____dam vocābulīs cōnsonantēs dēsunt, ut ā, ē, īī, eō.
- ⑬ _____dam verba ‘dēpōnentia’ dīcuntur.
- ⑭ Nōmina _____dam oppidōrum et _____dam īnsulārum plūrālia sunt, ut Athēnae, Delphī, Pompēiī, Capreae.

exercitium i, altera pars

- ⑧ Christus in quōdam oppidō Iūdaeae nātus est.
- ⑨ Quīdam mēnsēs ā quibusdam diīs Rōmānīs nōminantur.
- ⑩ Quibusdam mēnsibus ā diīs nōmina sunt.
- ⑪ Rōmānī _____dam stēllās ‘errantēs’ appellant.
- ⑫ In _____dam vocābulīs cōsonantēs dēsunt, ut ā, ē, īī, eō.
- ⑬ _____dam verba ‘dēpōnentia’ dīcuntur.
- ⑭ Nōmina _____dam oppidōrum et _____dam īnsulārum plūrālia sunt, ut Athēnae, Delphī, Pompēiī, Capreae.

exercitium i, altera pars

- ⑧ Christus in quōdam oppidō Iūdaeae nātus est.
- ⑨ Quīdam mēnsēs ā quibusdam diīs Rōmānīs nōminantur.
- ⑩ Quibusdam mēnsibus ā diīs nōmina sunt.
- ⑪ Rōmānī quāsdam stēllās ‘errantēs’ appellant.
- ⑫ In _____dam vocābulīs cōsonantēs dēsunt, ut ā, ē, īī, eō.
- ⑬ _____dam verba ‘dēpōnentia’ dīcuntur.
- ⑭ Nōmina _____dam oppidōrum et _____dam īnsulārum plūrālia sunt, ut Athēnae, Delphī, Pompēiī, Capreae.

exercitium i, altera pars

- ⑧ Christus in quōdam oppidō Iūdaeae nātus est.
- ⑨ Quīdam mēnsēs ā quibusdam diīs Rōmānīs nōminantur.
- ⑩ Quibusdam mēnsibus ā diīs nōmina sunt.
- ⑪ Rōmānī quāsdam stēllās ‘errantēs’ appellant.
- ⑫ In quibusdam vocābulīs cōnsonantēs dēsunt, ut ā, ē, ī, eō.
- ⑬ _____dam verba ‘dēpōnentia’ dīcuntur.
- ⑭ Nōmina _____dam oppidōrum et _____dam īnsulārum plūrālia sunt, ut Athēnae, Delphī, Pompēiī, Capreae.

exercitium i, altera pars

- ⑧ Christus in quōdam oppidō Iūdaeae nātus est.
- ⑨ Quīdam mēnsēs ā quibusdam diīs Rōmānīs nōminantur.
- ⑩ Quibusdam mēnsibus ā diīs nōmina sunt.
- ⑪ Rōmānī quāsdam stēllās ‘errantēs’ appellant.
- ⑫ In quibusdam vocābulīs cōnsonantēs dēsunt, ut ā, ē, ī, eō.
- ⑬ Quaedam verba ‘dēpōnentia’ dīcuntur.
- ⑭ Nōmina _____dam oppidōrum et _____dam īnsulārum plūrālia sunt, ut Athēnae, Delphī, Pompēiī, Capreae.

exercitium i, altera pars

- ⑧ Christus in quōdam oppidō Iūdaeae nātus est.
- ⑨ Quīdam mēnsēs ā quibusdam diīs Rōmānīs nōminantur.
- ⑩ Quibusdam mēnsibus ā diīs nōmina sunt.
- ⑪ Rōmānī quāsdam stēllās ‘errantēs’ appellant.
- ⑫ In quibusdam vocābulīs cōnsonantēs dēsunt, ut ā, ē, īī, eō.
- ⑬ Quaedam verba ‘dēpōnentia’ dīcuntur.
- ⑭ Nōmina quōrundam oppidōrum et _____dam īnsulārum plūrālia sunt, ut Athēnae, Delphī, Pompēiī, Capreae.

exercitium i, altera pars

- ⑧ Christus in quōdam oppidō Iūdaeae nātus est.
- ⑨ Quīdam mēnsēs ā quibusdam diīs Rōmānīs nōminantur.
- ⑩ Quibusdam mēnsibus ā diīs nōmina sunt.
- ⑪ Rōmānī quāsdam stēllās ‘errantēs’ appellant.
- ⑫ In quibusdam vocābulīs cōsonantēs dēsunt, ut ā, ē, īī, eō.
- ⑬ Quaedam verba ‘dēpōnentia’ dīcuntur.
- ⑭ Nōmina quōrundam oppidōrum et quārundam īnsulārum plūrālia sunt, ut Athēnae, Delphī, Pompēiī, Capreae.

exercitium ii, prīma pars

- ① Cornēlius, cui mala _____ est, nōmen Mēdī oblītus est.
- ② Homō _____ nihil magis _____ [= cupit] quam dīvitiās.
- ③ _____ ā rēge tāctum erat in aurum mūtābātur.
- ④ Hoc _____ [= dōnum] mirābile eī dederat deus Bacchus.
- ⑤ Etiam cibus et _____ ā rēge tācta aurum fiēbat.
- ⑥ Iūlius _____ [↔ patiēns], quia plūra dē Mēdō cognōscere cupit, Orontem dē Midae auribus _____ nārrantem interpellat.
- ⑦ Mēdus, quī herī domō _____, _____ pecūniae sēcum _____.

exercitium ii, prīma pars

- ① Cornēlius, cui mala memoria est, nōmen Mēdī oblītus est.
- ② Homō _____ nihil magis _____ [= cupit] quam dīvitiās.
- ③ _____ ā rēge tāctum erat in aurum mūtābātur.
- ④ Hoc _____ [= dōnum] mirābile eī dederat deus Bacchus.
- ⑤ Etiam cibus et _____ ā rēge tācta aurum fiēbat.
- ⑥ Iūlius _____ [↔ patiēns], quia plūra dē Mēdō cognōscere cupit, Orontem dē Midae auribus _____ nārrantem interpellat.
- ⑦ Mēdus, quī herī domō _____, _____ pecūniae sēcum _____.

exercitium ii, prīma pars

- ① Cornēlius, cui mala memoria est, nōmen Mēdī oblītus est.
- ② Homō avārus nihil magis _____ [= cupit] quam dīvitiās.
- ③ _____ ā rēge tāctum erat in aurum mūtābātur.
- ④ Hoc _____ [= dōnum] mīrābile eī dederat deus Bacchus.
- ⑤ Etiam cibus et _____ ā rēge tācta aurum fiēbat.
- ⑥ Iūlius _____ [↔ patiēns], quia plūra dē Mēdō cognōscere cupit, Orontem dē Midae auribus _____ nārrantem interpellat.
- ⑦ Mēdus, quī herī domō _____, _____ pecūniae sēcum _____.

exercitium ii, prīma pars

- ① Cornēlius, cui mala memoria est, nōmen Mēdī oblītus est.
- ② Homō avārus nihil magis optat [= cupit] quam dīvitiās.
- ③ _____ ā rēge tāctum erat in aurum mūtābātur.
- ④ Hoc _____ [= dōnum] mīrābile eī dederat deus Bacchus.
- ⑤ Etiam cibus et _____ ā rēge tācta aurum fiēbat.
- ⑥ Iūlius _____ [↔ patiēns], quia plūra dē Mēdō cognōscere cupit, Orontem dē Midae auribus _____ nārrantem interpellat.
- ⑦ Mēdus, quī herī domō _____, _____ pecūniae sēcum _____.

exercitium ii, prīma pars

- ① Cornēlius, cui mala memoria est, nōmen Mēdī oblītus est.
- ② Homō avārus nihil magis optat [= cupit] quam dīvitiās.
- ③ Quidquid ā rēge tāctum erat in aurum mūtābātur.
- ④ Hoc _____ [= dōnum] mīrābile eī dederat deus Bacchus.
- ⑤ Etiam cibus et _____ ā rēge tācta aurum fiēbat.
- ⑥ Iūlius _____ [↔ patiēns], quia plūra dē Mēdō cognōscere cupit, Orontem dē Midae auribus _____ nārrantem interpellat.
- ⑦ Mēdus, quī herī domō _____, _____ pecūniae sēcum _____.

exercitium ii, prīma pars

- ① Cornēlius, cui mala memoria est, nōmen Mēdī oblītus est.
- ② Homō avārus nihil magis optat [= cupit] quam dīvitiās.
- ③ Quidquid ā rēge tāctum erat in aurum mūtābātur.
- ④ Hoc mūnus [= dōnum] mīrābile eī dederat deus Bacchus.
- ⑤ Etiam cibus et _____ ā rēge tācta aurum fiēbat.
- ⑥ Iūlius _____ [↔ patiēns], quia plūra dē Mēdō cognōscere cupit, Orontem dē Midae auribus _____ nārrantem interpellat.
- ⑦ Mēdus, quī herī domō _____, _____ pecūniae sēcum _____.

exercitium ii, prīma pars

- ① Cornēlius, cui mala memoria est, nōmen Mēdī oblītus est.
- ② Homō avārus nihil magis optat [= cupit] quam dīvitiās.
- ③ Quidquid ā rēge tāctum erat in aurum mūtābātur.
- ④ Hoc mūnus [= dōnum] mirābile eī dederat deus Bacchus.
- ⑤ Etiam cibus et pōtiō ā rēge tācta aurum fiēbat.
- ⑥ Iūlius _____ [↔ patiēns], quia plūra dē Mēdō cognōscere cupit, Orontem dē Midae auribus _____ nārrantem interpellat.
- ⑦ Mēdus, quī herī domō _____, _____ pecūniae sēcum _____.

exercitium ii, prīma pars

- ① Cornēlius, cui mala memoria est, nōmen Mēdī oblītus est.
- ② Homō avārus nihil magis optat [= cupit] quam dīvitiās.
- ③ Quidquid ā rēge tāctum erat in aurum mūtābātur.
- ④ Hoc mūnus [= dōnum] mīrābile eī dederat deus Bacchus.
- ⑤ Etiam cibus et pōtiō ā rēge tācta aurum fiēbat.
- ⑥ Iūlius impatiens [↔ patiens], quia plūra dē Mēdō cognōscere cupit, Orontem dē Midae auribus _____ nārrantem interpellat.
- ⑦ Mēdus, quī herī domō _____, _____ pecūniae sēcum _____.

exercitium ii, prīma pars

- ① Cornēlius, cui mala memoria est, nōmen Mēdī oblītus est.
- ② Homō avārus nihil magis optat [= cupit] quam dīvitiās.
- ③ Quidquid ā rēge tāctum erat in aurum mūtābātur.
- ④ Hoc mūnus [= dōnum] mīrābile eī dederat deus Bacchus.
- ⑤ Etiam cibus et pōtiō ā rēge tācta aurum fiēbat.
- ⑥ Iūlius impatiēns [↔ patiēns], quia plūra dē Mēdō cognōscere cupit, Orontem dē Midae auribus asinīnis nārrantem interpellat.
- ⑦ Mēdus, quī herī domō _____, _____ pecūniae sēcum _____.

exercitium ii, prīma pars

- ① Cornēlius, cui mala memoria est, nōmen Mēdī oblītus est.
- ② Homō avārus nihil magis optat [= cupit] quam dīvitiās.
- ③ Quidquid ā rēge tāctum erat in aurum mūtābātur.
- ④ Hoc mūnus [= dōnum] mīrābile eī dederat deus Bacchus.
- ⑤ Etiam cibus et pōtiō ā rēge tācta aurum fiēbat.
- ⑥ Iūlius impatiēns [↔ patiēns], quia plūra dē Mēdō cognōscere cupit, Orontem dē Midae auribus asinīnis nārrantem interpellat.
- ⑦ Mēdus, quī herī domō aufūgit, _____ pecūniae sēcum _____.

exercitium ii, prīma pars

- ① Cornēlius, cui mala memoria est, nōmen Mēdī oblītus est.
- ② Homō avārus nihil magis optat [= cupit] quam dīvitiās.
- ③ Quidquid ā rēge tāctum erat in aurum mūtābātur.
- ④ Hoc mūnus [= dōnum] mīrābile eī dederat deus Bacchus.
- ⑤ Etiam cibus et pōtiō ā rēge tācta aurum fiēbat.
- ⑥ Iūlius impatiēns [↔ patiēns], quia plūra dē Mēdō cognōscere cupit, Orontem dē Midae auribus asinīnis nārrantem interpellat.
- ⑦ Mēdus, quī herī domō aufūgit, aliquantum pecūniae sēcum _____.

exercitium ii, prīma pars

- ① Cornēlius, cui mala memoria est, nōmen Mēdī oblītus est.
- ② Homō avārus nihil magis optat [= cupit] quam dīvitiās.
- ③ Quidquid ā rēge tāctum erat in aurum mūtābātur.
- ④ Hoc mūnus [= dōnum] mīrābile eī dederat deus Bacchus.
- ⑤ Etiam cibus et pōtiō ā rēge tācta aurum fiēbat.
- ⑥ Iūlius impatiēns [↔ patiēns], quia plūra dē Mēdō cognōscere cupit, Orontem dē Midae auribus asinīnis nārrantem interpellat.
- ⑦ Mēdus, quī herī domō aufūgit, aliquantum pecūniae sēcum abstulit.

exercitium ii, altera pars

- ⑧ _____ [= quam multum] pecūniae abstulit Mēdus? XC sēstertiōs.
- ⑨ Iūlius, quī frūstrā Mēdō _____ [= crēdēbat], 'ūnum sibi servum _____ esse' dīcit, 'cēterōs omnēs _____ nec _____ suā dignōs!'
- ⑩ Posthāc Iūlius nullī servō Graecō _____ [= fīdet].
- ⑪ Dominus servum _____ [= quī adest] laudāre nōn vult.
- ⑫ Mēdus _____ pecūniam dominī surripuit? Ob amōrem Lȳdiae.
- ⑬ _____ milītēs Rōmānī appāruērunt, hostēs fūgērunt.
- ⑭ Quī malā fortūnā afficitur _____ [↔ fēlīx] est.

exercitium ii, altera pars

- ⑧ Quantum [= quam multum] pecūniae abstulit Mēdus? XC sēstertiōs.
- ⑨ Iūlius, quī frūstrā Mēdō _____ [= crēdēbat], 'ūnum sibi servum _____ esse' dīcit, 'cēterōs omnēs _____ nec _____ suā dignōs!'
- ⑩ Posthāc Iūlius nullī servō Graecō _____ [= fīdet].
- ⑪ Dominus servum _____ [= quī adest] laudāre nōn vult.
- ⑫ Mēdus _____ pecūniam dominī surripuit? Ob amōrem Lȳdiae.
- ⑬ _____ milītēs Rōmānī appāruērunt, hostēs fūgērunt.
- ⑭ Quī malā fortūnā afficitur _____ [↔ fēlīx] est.

exercitium ii, altera pars

- ⑧ Quantum [= quam multum] pecūniae abstulit Mēdus? XC sēstertiōs.
- ⑨ Iūlius, quī frūstrā Mēdō fidēbat [= crēdēbat], ‘ūnum sibi servum _____ esse’ dīcit, ‘cēterōs omnēs _____ nec _____ suā dignōs!’
- ⑩ Posthāc Iūlius nullī servō Graecō _____ [= fīdet].
- ⑪ Dominus servum _____ [= quī adest] laudāre nōn vult.
- ⑫ Mēdus _____ pecūniam dominī surripuit? Ob amōrem Lȳdiae.
- ⑬ _____ milītēs Rōmānī appāruērunt, hostēs fūgērunt.
- ⑭ Quī malā fortūnā afficitur _____ [↔ fēlīx] est.

exercitium ii, altera pars

- ⑧ Quantum [= quam multum] pecūniae abstulit Mēdus? XC sēstertiōs.
- ⑨ Iūlius, quī frūstrā Mēdō fidēbat [= crēdēbat], ‘ūnum sibi servum fidum esse’ dīcit, ‘cēterōs omnēs _____ nec ____ suā dignōs!’
- ⑩ Posthāc Iūlius nullī servō Graecō _____ [= fīdet].
- ⑪ Dominus servum _____ [= quī adest] laudāre nōn vult.
- ⑫ Mēdus _____ pecūniam dominī surripuit? Ob amōrem Lȳdiae.
- ⑬ _____ militēs Rōmānī appāruērunt, hostēs fūgērunt.
- ⑭ Quī malā fortūnā afficitur _____ [↔ fēlīx] est.

exercitium ii, altera pars

- ⑧ Quantum [= quam multum] pecūniae abstulit Mēdus? XC sēstertiōs.
- ⑨ Iūlius, quī frūstrā Mēdō fidēbat [= crēdēbat], ‘ūnum sibi servum fidum esse’ dīcit, ‘cēterōs omnēs īnfidōs nec ____ suā dignōs!’
- ⑩ Posthāc Iūlius nullī servō Graecō _____ [= fīdet].
- ⑪ Dominus servum _____ [= quī adest] laudāre nōn vult.
- ⑫ Mēdus _____ pecūniam dominī surripuit? Ob amōrem Lȳdiae.
- ⑬ _____ mīlitēs Rōmānī appāruērunt, hostēs fūgērunt.
- ⑭ Quī malā fortūnā afficitur _____ [↔ fēlīx] est.

exercitium ii, altera pars

- ⑧ Quantum [= quam multum] pecūniae abstulit Mēdus? XC sēstertiōs.
- ⑨ Iūlius, quī frūstrā Mēdō fidēbat [= crēdēbat], ‘ūnum sibi servum fidum esse’ dīcit, ‘cēterōs omnēs īnfidōs nec fide suā dignōs!’
- ⑩ Posthāc Iūlius nullī servō Graecō _____ [= fīdet].
- ⑪ Dominus servum _____ [= quī adest] laudāre nōn vult.
- ⑫ Mēdus _____ pecūniam dominī surripuit? Ob amōrem Lȳdiae.
- ⑬ _____ mīlitēs Rōmānī appāruērunt, hostēs fūgērunt.
- ⑭ Quī malā fortūnā afficitur _____ [↔ fēlīx] est.

exercitium ii, altera pars

- ⑧ Quantum [= quam multum] pecūniae abstulit Mēdus? XC sēstertiōs.
- ⑨ Iūlius, quī frūstrā Mēdō fidēbat [= crēdēbat], ‘ūnum sibi servum fidum esse’ dīcit, ‘cēterōs omnēs īnfidōs nec fide suā dignōs!’
- ⑩ Posthāc Iūlius nullī servō Graecō cōnfidet [= fidet].
- ⑪ Dominus servum _____ [= quī adest] laudāre nōn vult.
- ⑫ Mēdus _____ pecūniam dominī surripuit? Ob amōrem Lȳdiae.
- ⑬ _____ milītēs Rōmānī appāruērunt, hostēs fūgērunt.
- ⑭ Quī malā fortūnā afficitur _____ [↔ fēlix] est.

exercitium ii, altera pars

- ⑧ Quantum [= quam multum] pecūniae abstulit Mēdus? XC sēstertiōs.
- ⑨ Iūlius, quī frūstrā Mēdō fidēbat [= crēdēbat], ‘ūnum sibi servum fidum esse’ dīcit, ‘cēterōs omnēs īnfidōs nec fide suā dignōs!’
- ⑩ Posthāc Iūlius nullī servō Graecō cōnfidet [= fidet].
- ⑪ Dominus servum praesentem [= quī adest] laudāre nōn vult.
- ⑫ Mēdus _____ pecūniam dominī surripuit? Ob amōrem Lȳdiae.
- ⑬ _____ milītēs Rōmānī appāruērunt, hostēs fūgērunt.
- ⑭ Quī malā fortūnā afficitur _____ [↔ fēlīx] est.

exercitium ii, altera pars

- ⑧ Quantum [= quam multum] pecūniae abstulit Mēdus? XC sēstertiōs.
- ⑨ Iūlius, quī frūstrā Mēdō fidēbat [= crēdēbat], ‘ūnum sibi servum fidum esse’ dīcit, ‘cēterōs omnēs īnfidōs nec fide suā dignōs!’
- ⑩ Posthāc Iūlius nullī servō Graecō cōnfidet [= fidet].
- ⑪ Dominus servum praesentem [= quī adest] laudāre nōn vult.
- ⑫ Mēdus quamobrem pecūniam dominī surripuit? Ob amōrem Lȳdiae.
- ⑬ _____ militēs Rōmānī appāruērunt, hostēs fūgērunt.
- ⑭ Quī malā fortūnā afficitur _____ [↔ fēlīx] est.

exercitium ii, altera pars

- ⑧ Quantum [= quam multum] pecūniae abstulit Mēdus? XC sēstertiōs.
- ⑨ Iūlius, quī frūstrā Mēdō fidēbat [= crēdēbat], ‘ūnum sibi servum fidum esse’ dīcit, ‘cēterōs omnēs īnfidōs nec fide suā dignōs!’
- ⑩ Posthāc Iūlius nullī servō Graecō cōnfidet [= fidet].
- ⑪ Dominus servum praesentem [= quī adest] laudāre nōn vult.
- ⑫ Mēdus quamobrem pecūniam dominī surripuit? Ob amōrem Lȳdiae.
- ⑬ Simul _____ milītēs Rōmānī appāruērunt, hostēs fūgērunt.
- ⑭ Quī malā fortūnā afficitur _____ [↔ fēlīx] est.

exercitium ii, altera pars

- ⑧ Quantum [= quam multum] pecūniae abstulit Mēdus? XC sēstertiōs.
- ⑨ Iūlius, quī frūstrā Mēdō fidēbat [= crēdēbat], ‘ūnum sibi servum fidum esse’ dīcit, ‘cēterōs omnēs īnfidōs nec fide suā dignōs!’
- ⑩ Posthāc Iūlius nullī servō Graecō cōnfidet [= fidet].
- ⑪ Dominus servum praesentem [= quī adest] laudāre nōn vult.
- ⑫ Mēdus quamobrem pecūniam dominī surripuit? Ob amōrem Lȳdiae.
- ⑬ Simul atque mīlitēs Rōmānī appāruērunt, hostēs fūgērunt.
- ⑭ Quī malā fortūnā afficitur _____ [↔ fēlīx] est.

exercitium ii, altera pars

- ⑧ Quantum [= quam multum] pecūniae abstulit Mēdus? XC sēstertiōs.
- ⑨ Iūlius, quī frūstrā Mēdō fidēbat [= crēdēbat], ‘ūnum sibi servum fidum esse’ dīcit, ‘cēterōs omnēs infidōs nec fide suā dignōs!’
- ⑩ Posthāc Iūlius nullī servō Graecō cōnfidet [= fidet].
- ⑪ Dominus servum praesentem [= quī adest] laudāre nōn vult.
- ⑫ Mēdus quamobrem pecūniam dominī surripuit? Ob amōrem Lȳdiae.
- ⑬ Simul atque milītēs Rōmānī appāruērunt, hostēs fūgērunt.
- ⑭ Quī malā fortūnā afficitur infēlix [↔ fēlix] est.

exercitium iii, prīma pars

- ① Dē quibus rēbus est sermō convīvārum?
- ② Quid Iūlius hospitēs suōs interrogat?
- ③ Cūr paucās epistulās accipit Iūlius?
- ④ Quem Cornēlius in viā Latīnā vīdit?
- ⑤ Quam fābulam nārrat Orontēs?
- ⑥ Cūr Iūlius Orontem interpellat?
- ⑦ Quōmodo Midās rēs in aurum mūtāre poterat?

exercitium iii, prīma pars

- ① Dē quibus rēbus est sermō convīvārum?
Sermō eōrum est dē cibō et potiōne et rēbus urbānīs.
- ② Quid Iūlius hospitēs suōs interrogat?
- ③ Cūr paucās epistulās accipit Iūlius?
- ④ Quem Cornēlius in viā Latīnā vīdit?
- ⑤ Quam fābulam nārrat Orontēs?
- ⑥ Cūr Iūlius Orontem interpellat?
- ⑦ Quōmodo Midās rēs in aurum mūtāre poterat?

exercitium iii, prīma pars

- ① Dē quibus rēbus est sermō convīvārum?
Sermō eōrum est dē cibō et potiōne et rēbus urbānīs.
- ② Quid Iūlius hospitēs suōs interrogat?
Eōs interrogat dē rēbus urbānīs.
- ③ Cūr paucās epistulās accipit Iūlius?
- ④ Quem Cornēlius in viā Latīnā vīdit?
- ⑤ Quam fābulam nārrat Orontēs?
- ⑥ Cūr Iūlius Orontem interpellat?
- ⑦ Quōmodo Midās rēs in aurum mūtāre poterat?

exercitium iii, prīma pars

- ① Dē quibus rēbus est sermō convīvārum?
Sermō eōrum est dē cibō et potiōne et rēbus urbānīs.
- ② Quid Iūlius hospitēs suōs interrogat?
Eōs interrogat dē rēbus urbānīs.
- ③ Cūr paucās epistulās accipit Iūlius?
Quia ipse epistulās nōn scrībit.
- ④ Quem Cornēlius in viā Latīnā vīdit?
- ⑤ Quam fābulam nārrat Orontēs?
- ⑥ Cūr Iūlius Orontem interpellat?
- ⑦ Quōmodo Midās rēs in aurum mūtāre poterat?

exercitium iii, prīma pars

- ① Dē quibus rēbus est sermō convīvārum?
Sermō eōrum est dē cibō et potiōne et rēbus urbānīs.
- ② Quid Iūlius hospitēs suōs interrogat?
Eōs interrogat dē rēbus urbānīs.
- ③ Cūr paucās epistulās accipit Iūlius?
Quia ipse epistulās nōn scrībit.
- ④ Quem Cornēlius in viā Latīnā vīdit?
Mēdum vīdit.
- ⑤ Quam fābulam nārrat Orontēs?
- ⑥ Cūr Iūlius Orontem interpellat?
- ⑦ Quōmodo Midās rēs in aurum mūtāre poterat?

exercitium iii, prīma pars

- ① Dē quibus rēbus est sermō convīvārum?
Sermō eōrum est dē cibō et potiōne et rēbus urbānīs.
- ② Quid Iūlius hospitēs suōs interrogat?
Eōs interrogat dē rēbus urbānīs.
- ③ Cūr paucās epistulās accipit Iūlius?
Quia ipse epistulās nōn scrībit.
- ④ Quem Cornēlius in viā Latīnā vīdit?
Mēdum vīdit.
- ⑤ Quam fābulam nārrat Orontēs?
Fābulam nārrat dē rēge avarō cui nōmen est Midās.
- ⑥ Cūr Iūlius Orontem interpellat?
- ⑦ Quōmodo Midās rēs in aurum mūtāre poterat?

exercitium iii, prīma pars

- ① Dē quibus rēbus est sermō convīvārum?
Sermō eōrum est dē cibō et potiōne et rēbus urbānīs.
- ② Quid Iūlius hospitēs suōs interrogat?
Eōs interrogat dē rēbus urbānīs.
- ③ Cūr paucās epistulās accipit Iūlius?
Quia ipse epistulās nōn scrībit.
- ④ Quem Cornēlius in viā Latīnā vīdit?
Mēdum vīdit.
- ⑤ Quam fābulam nārrat Orontēs?
Fābulam nārrat dē rēge avarō cui nōmen est Midās.
- ⑥ Cūr Iūlius Orontem interpellat?
Quia fābulam audīre nōn vult.
- ⑦ Quōmodo Midās rēs in aurum mūtāre poterat?

exercitium iii, prīma pars

- ① Dē quibus rēbus est sermō convīvārum?
Sermō eōrum est dē cibō et potiōne et rēbus urbānīs.
- ② Quid Iūlius hospitēs suōs interrogat?
Eōs interrogat dē rēbus urbānīs.
- ③ Cūr paucās epistulās accipit Iūlius?
Quia ipse epistulās nōn scrībit.
- ④ Quem Cornēlius in viā Latīnā vīdit?
Mēdum vīdit.
- ⑤ Quam fābulam nārrat Orontēs?
Fābulam nārrat dē rēge avarō cui nōmen est Midās.
- ⑥ Cūr Iūlius Orontem interpellat?
Quia fābulam audīre nōn vult.
- ⑦ Quōmodo Midās rēs in aurum mūtāre poterat?
Manū tangendō rēs mūtāre poterat.

exercitium iii, altera pars

- 8 Quis rēgī hoc mūnus dederat?
- 9 Num Midās illō mūnere mirābilī dēlectābātur?
- 10 Quid Bacchus rēgī suāsit?
- 11 Quid accidit cum rēx in flūmine lavārētur?
- 12 Quid Iūlius Mēdum fēcisse nārrat?
- 13 Omnēsne servī Iūliī infidī sunt?

exercitium iii, altera pars

- 8 Quis rēgī hoc mūnus dederat?
Bacchus eī hoc mūnus dederat.
- 9 Num Midās illō mūnere mirābilī dēlectābātur?
- 10 Quid Bacchus rēgī suāsīt?
- 11 Quid accidit cum rēx in flūmine lavārētur?
- 12 Quid Iūlius Mēdum fēcisse nārrat?
- 13 Omnēsne servī Iūliī infidī sunt?

exercitium iii, altera pars

- 8 Quis rēgī hoc mūnus dederat?
Bacchus eī hoc mūnus dederat.
- 9 Num Midās illō mūnere mirābilī dēlectābātur?
Immō, Midās miser erat.
- 10 Quid Bacchus rēgī suāsit?
- 11 Quid accidit cum rēx in flūmine lavārētur?
- 12 Quid Iūlius Mēdum fēcisse nārrat?
- 13 Omnēsne servī Iūliī infidī sunt?

exercitium iii, altera pars

- 8 Quis rēgī hoc mūnus dederat?
Bacchus eī hoc mūnus dederat.
- 9 Num Midās illō mūnere mirābilī dēlectābātur?
Immō, Midās miser erat.
- 10 Quid Bacchus rēgī suāsīt?
Eī suāsīt ut in quōdam flumine lavārētur.
- 11 Quid accidit cum rēx in flūmine lavārētur?
- 12 Quid Iūlius Mēdum fēcisse nārrat?
- 13 Omnēsne servī Iūliī infidī sunt?

exercitium iii, altera pars

- 8 Quis rēgī hoc mūnus dederat?
Bacchus eī hoc mūnus dederat.
- 9 Num Midās illō mūnere mirābilī dēlectābātur?
Immō, Midās miser erat.
- 10 Quid Bacchus rēgī suāsīt?
Eī suāsīt ut in quōdam flumine lavārētur.
- 11 Quid accidit cum rēx in flūmine lavārētur?
Flumen colōrem aureum accēpit.
- 12 Quid Iūlius Mēdum fēcisse nārrat?
- 13 Omnēsne servī Iūliī infidī sunt?

exercitium iii, altera pars

- 8 Quis rēgī hoc mūnus dederat?
Bacchus eī hoc mūnus dederat.
- 9 Num Midās illō mūnere mirābilī dēlectābātur?
Immō, Midās miser erat.
- 10 Quid Bacchus rēgī suāsit?
Eī suāsit ut in quōdam flumine lavārētur.
- 11 Quid accidit cum rēx in flūmine lavārētur?
Flumen colōrem aureum accēpit.
- 12 Quid Iūlius Mēdum fēcisse nārrat?
Nārrat eum pecūniam suam abstulisse.
- 13 Omnēsne servī Iūliī infidī sunt?

exercitium iii, altera pars

- 8 Quis rēgī hoc mūnus dederat?
Bacchus eī hoc mūnus dederat.
- 9 Num Midās illō mūnere mirābilī dēlectābātur?
Immō, Midās miser erat.
- 10 Quid Bacchus rēgī suāsīt?
Eī suāsīt ut in quōdam flumine lavārētur.
- 11 Quid accidit cum rēx in flūmine lavārētur?
Flumen colōrem aureum accēpit.
- 12 Quid Iūlius Mēdum fēcisse nārrat?
Nārrat eum pecūniam suam abstulisse.
- 13 Omnēsne servī Iūliī infidī sunt?
Dīcit sē habēre ūnum tantum servum fīdum.

trālātiōnēs, prīma pars

- ① Aemilia: “Nēmō tibi quidquam scrībet dē rēbus urbānīs, nisi prius ipse epistulam scrīpseris.” (ll.7–8)
- ② Orontēs: “Opus nōn est epistulās exspectāre, nam facile aliquid novī per nūntiōs cognōscere potes. Cūr nōn servum aliquem Rōmam mittis?” (ll.9–11)

trālātiōnēs, prīma pars

- ① Aemilia: “Nēmō tibi quidquam scribet dē rēbus urbānīs, nisi prius ipse epistulam scripseris.” (ll.7–8)

Aemilia: “No one will write anything to you about city affairs (urban things), unless you yourself first write letters.”

- ② Orontēs: “Opus nōn est epistulās expectāre, nam facile aliquid novī per nūntiōs cognōscere potes. Cūr nōn servum aliquem Rōmam mittis?” (ll.9–11)

trālātiōnēs, prīma pars

- ① Aemilia: “Nēmō tibi quidquam scrībet dē rēbus urbānīs, nisi prius ipse epistulam scrīpseris.” (ll.7–8)

Aemilia: “No one will write anything to you about city affairs (urban things), unless you yourself first write letters.”

- ② Orontēs: “Opus nōn est epistulās exspectāre, nam facile aliquid novī per nūntiōs cognōscere potes. Cūr nōn servum aliquem Rōmam mittis?” (ll.9–11)

Orontes: “It is not necessary to wait for letters, since you can easily learn anything new via messengers. Why don’t you send some slave to Rome?”

trālatiōnēs, secunda pars

- ③ Orontēs: “Midās est nōmen rēgis, dē quō haec fābula nārrātur: In quādā urbe Asiae ōlim vīvēbat rēx quīdam avārus, nōmine Midās, quī nihil magis optābat quam dīvitiās. . .” (ll.20–23)
- ④ “Ergō dā mihi” inquit “potestātem quidquid tetigerō in aurum mūtandī. Hoc solum mihi optō.” (ll.30–31)

trālātiōnēs, secunda pars

- ③ Orontēs: “Midās est nōmen rēgis, dē quō haec fābula nārrātur: In quādā urbe Asiae olim vīvēbat rēx quīdam avārus, nōmine Midās, quī nihil magis optābat quam dīvitiās. . .” (ll.20–23)
Orontēs: “Midas is the name of a king, about whom this story is told: In a certain town of Asia there once lived a certain greedy king, Midas by name, who wished for nothing more than riches. . .
- ④ “Ergō dā mihi” inquit “potestātem quidquid tetigerō in aurum mūtandī. Hoc solum mihi optō.” (ll.30–31)

trālātiōnēs, secunda pars

- ③ Orontēs: “Midās est nōmen rēgis, dē quō haec fābula nārrātur: In quādā urbe Asiae ōlim vīvēbat rēx quīdam avārus, nōmine Midās, quī nihil magis optābat quam dīvitiās. . .” (ll.20–23)

Orontēs: “Midas is the name of a king, about whom this story is told: In a certain town of Asia there once lived a certain greedy king, Midas by name, who wished for nothing more than riches. . .

- ④ “Ergō dā mihi” inquit “potestātem quidquid tetigerō in aurum mūtandī. Hoc solum mihi optō.” (ll.30–31)

“Therefore give me,” he said “the power to change anything I touch into gold. This only I wish for myself.”

trālātiōnēs, tertia pars

- ⑤ Orontēs: “Huius quidem fābulae fīnis est, sed aliam fābulam dē eōdem rēge nōvī. Deus Apollō effēcerat ut Midās aurēs asinīnās habēret...” (ll.47–49)

trālātiōnēs, tertia pars

- ⑤ Orontēs: “Huius quidem fābulae fīnis est, sed aliam fābulam dē eōdem rēge nōvī. Deus Apollō effēcerat ut Midās aurēs asinīnās habēret...” (ll.47–49)

Orontes: “It is indeed the end of this story, but I know another story about the same king. The god Apollo had (once) made it so that Midas had the ears of an ass.”

Gerundives, prīma pars

Besides the gerund (an active verbal noun), Latin verbs have a passive verbal adjective called the gerundive which looks identical with the gerund. Oftentimes it is used to express obligation with *esse*. This is called the “passive periphrastic”.

Gerundives, prīma pars

Besides the gerund (an active verbal noun), Latin verbs have a passive verbal adjective called the gerundive which looks identical with the gerund. Oftentimes it is used to express obligation with *esse*. This is called the “passive periphrastic”.

- Cēna paranda est.

Gerundives, prīma pars

Besides the gerund (an active verbal noun), Latin verbs have a passive verbal adjective called the gerundive which looks identical with the gerund. Oftentimes it is used to express obligation with *esse*. This is called the “passive periphrastic”.

- Cēna paranda est.
“Supper is to be (must be) prepared.”

Gerundives, prīma pars

Besides the gerund (an active verbal noun), Latin verbs have a passive verbal adjective called the gerundive which looks identical with the gerund. Oftentimes it is used to express obligation with *esse*. This is called the “passive periphrastic”.

- Cēna paranda est.
“Supper is to be (must be) prepared.”
- Puerī monendī sunt.

Gerundives, prīma pars

Besides the gerund (an active verbal noun), Latin verbs have a passive verbal adjective called the gerundive which looks identical with the gerund. Oftentimes it is used to express obligation with *esse*. This is called the “passive periphrastic”.

- Cēna paranda est.
“Supper is to be (must be) prepared.”
- Puerī monendī sunt.
“The children are to be (must be) warned.”

Gerundives, prīma pars

Besides the gerund (an active verbal noun), Latin verbs have a passive verbal adjective called the gerundive which looks identical with the gerund. Oftentimes it is used to express obligation with *esse*. This is called the “passive periphrastic”.

- Cēna paranda est.
“Supper is to be (must be) prepared.”
- Puerī monendī sunt.
“The children are to be (must be) warned.”
- Imperium rēgendum erat.

Gerundives, prīma pars

Besides the gerund (an active verbal noun), Latin verbs have a passive verbal adjective called the gerundive which looks identical with the gerund. Oftentimes it is used to express obligation with *esse*. This is called the “passive periphrastic”.

- Cēna paranda est.
“Supper is to be (must be) prepared.”
- Puerī monendī sunt.
“The children are to be (must be) warned.”
- Imperium rēgendum erat.
“The empire was (had) to be ruled.”

Gerundives, prīma pars

Besides the gerund (an active verbal noun), Latin verbs have a passive verbal adjective called the gerundive which looks identical with the gerund. Oftentimes it is used to express obligation with *esse*. This is called the “passive periphrastic”.

- Cēna paranda est.
“Supper is to be (must be) prepared.”
- Puerī monendī sunt.
“The children are to be (must be) warned.”
- Imperium rēgendum erat.
“The empire was (had) to be ruled.”
- Magister audiendus est.

Gerundives, prīma pars

Besides the gerund (an active verbal noun), Latin verbs have a passive verbal adjective called the gerundive which looks identical with the gerund. Oftentimes it is used to express obligation with *esse*. This is called the “passive periphrastic”.

- Cēna paranda est.
“Supper is to be (must be) prepared.”
- Puerī monendī sunt.
“The children are to be (must be) warned.”
- Imperium rēgendum erat.
“The empire was (had) to be ruled.”
- Magister audiendus est.
“The master is to be (must be) listened to.”

Gerundives, altera pars

In a passive periphrastic construction, the agent, if expressed, takes the dative case. This dative of agent is related to the dative of interest.

Gerundives, altera pars

In a passive periphrastic construction, the agent, if expressed, takes the dative case. This dative of agent is related to the dative of interest.

- Hoc carmen tibi scribendum est.

Gerundives, altera pars

In a passive periphrastic construction, the agent, if expressed, takes the dative case. This dative of agent is related to the dative of interest.

- Hoc carmen tibi scribendum est.
“This poem must be written by you. (i.e. You must write this poem.)”

Gerundives, altera pars

In a passive periphrastic construction, the agent, if expressed, takes the dative case. This dative of agent is related to the dative of interest.

- Hoc carmen tibi scribendum est.
“This poem must be written by you. (i.e. You must write this poem.)”
- Templum nobis aedificandum est.

Gerundives, altera pars

In a passive periphrastic construction, the agent, if expressed, takes the dative case. This dative of agent is related to the dative of interest.

- Hoc carmen tibi scribendum est.
“This poem must be written by you. (i.e. You must write this poem.)”
- Templum nobis aedificandum est.
“We must build a temple.”

Gerundives, altera pars

In a passive periphrastic construction, the agent, if expressed, takes the dative case. This dative of agent is related to the dative of interest.

- Hoc carmen tibi scribendum est.
“This poem must be written by you. (i.e. You must write this poem.)”
- Templum nobis aedificandum est.
“We must build a temple.”
- Multae recitationes mihi audiendae erant.

Gerundives, altera pars

In a passive periphrastic construction, the agent, if expressed, takes the dative case. This dative of agent is related to the dative of interest.

- Hoc carmen tibi scribendum est.
“This poem must be written by you. (i.e. You must write this poem.)”
- Templum nobis aedificandum est.
“We must build a temple.”
- Multae recitationes mihi audiendae erant.
“I had to listen to many recitations.”

Gerundives, altera pars

In a passive periphrastic construction, the agent, if expressed, takes the dative case. This dative of agent is related to the dative of interest.

- Hoc carmen tibi scribendum est.
“This poem must be written by you. (i.e. You must write this poem.)”
- Templum nobis aedificandum est.
“We must build a temple.”
- Multae recitationes mihi audiendae erant.
“I had to listen to many recitations.”
- Ad Palatium vobis festinandum erit.

Gerundives, altera pars

In a passive periphrastic construction, the agent, if expressed, takes the dative case. This dative of agent is related to the dative of interest.

- Hoc carmen tibi scribendum est.
“This poem must be written by you. (i.e. You must write this poem.)”
- Templum nobis aedificandum est.
“We must build a temple.”
- Multae recitationes mihi audiendae erant.
“I had to listen to many recitations.”
- Ad Palatium vobis festinandum erit.
“You will have to hurry to the Palatine hill.”

Hortatory Subjunctive

The hortatory subjunctive is a command in the *first* person plural (“Let’s. . .”).

Hortatory Subjunctive

The hortatory subjunctive is a command in the *first* person plural (“Let’s. . .”).

- Parēmus!

Hortatory Subjunctive

The hortatory subjunctive is a command in the *first* person plural (“Let’s. . .”).

- Parēmus!
“Let us prepare!”

Hortatory Subjunctive

The hortatory subjunctive is a command in the *first* person plural (“Let’s. . .”).

- Parēmus!
“Let us prepare!”
- Ad forum festīnēmus.

Hortatory Subjunctive

The hortatory subjunctive is a command in the *first* person plural (“Let’s. . .”).

- Parēmus!
“Let us prepare!”
- Ad forum festīnēmus.
“Let us hurry to the forum.”

Jussive Subjunctive

The jussive subjunctive is related to the hortatory subjunctive, but is used to give commands in the *third* person. The negative is expressed with *nē*.

Jussive Subjunctive

The jussive subjunctive is related to the hortatory subjunctive, but is used to give commands in the *third* person. The negative is expressed with *nē*.

- *Nē domī maneat!*

Jussive Subjunctive

The jussive subjunctive is related to the hortatory subjunctive, but is used to give commands in the *third* person. The negative is expressed with *nē*.

- *Nē domī maneat!*
“Let him (her) not stay at home!”

Jussive Subjunctive

The jussive subjunctive is related to the hortatory subjunctive, but is used to give commands in the *third* person. The negative is expressed with *nē*.

- *Nē domī maneat!*
“Let him (her) not stay at home!”
- *Nē domum redeant!*

Jussive Subjunctive

The jussive subjunctive is related to the hortatory subjunctive, but is used to give commands in the *third* person. The negative is expressed with *nē*.

- *Nē domī maneat!*
“Let him (her) not stay at home!”
- *Nē domum redeant!*
“Let them not return home!”

Optative Subjunctive

The optative subjunctive is used to express a wish or desire. It is often preceded by *utinam*. If the present subjunctive is used, it is a wish for the future. If the imperfect is used it is often referred to as a “past contrary to fact” condition.

Optative Subjunctive

The optative subjunctive is used to express a wish or desire. It is often preceded by *utinam*. If the present subjunctive is used, it is a wish for the future. If the imperfect is used it is often referred to as a “past contrary to fact” condition.

- (Utinam) diū vivās semperque valeās.

Optative Subjunctive

The optative subjunctive is used to express a wish or desire. It is often preceded by *utinam*. If the present subjunctive is used, it is a wish for the future. If the imperfect is used it is often referred to as a “past contrary to fact” condition.

- (Utinam) diū vivās semperque valeās.
“May you live long and always be healthy!”

Optative Subjunctive

The optative subjunctive is used to express a wish or desire. It is often preceded by *utinam*. If the present subjunctive is used, it is a wish for the future. If the imperfect is used it is often referred to as a “past contrary to fact” condition.

- (Utinam) diū vivās semperque valeās.
“May you live long and always be healthy!”
- (Utinam) pater meus adesset.

Optative Subjunctive

The optative subjunctive is used to express a wish or desire. It is often preceded by *utinam*. If the present subjunctive is used, it is a wish for the future. If the imperfect is used it is often referred to as a “past contrary to fact” condition.

- (Utinam) diū vīvās semperque valeās.
“May you live long and always be healthy!”
- (Utinam) pater meus adesset.
“I wish my father had been present.”

Optative Subjunctive

The optative subjunctive is used to express a wish or desire. It is often preceded by *utinam*. If the present subjunctive is used, it is a wish for the future. If the imperfect is used it is often referred to as a “past contrary to fact” condition.

- (Utinam) diū vīvās semperque valeās.
“May you live long and always be healthy!”
- (Utinam) pater meus adesset.
“I wish my father had been present.”
- Nē in perīculum incidāmus.

Optative Subjunctive

The optative subjunctive is used to express a wish or desire. It is often preceded by *utinam*. If the present subjunctive is used, it is a wish for the future. If the imperfect is used it is often referred to as a “past contrary to fact” condition.

- (Utinam) diū vivās semperque valeās.
“May you live long and always be healthy!”
- (Utinam) pater meus adesset.
“I wish my father had been present.”
- Nē in perīculum incidāmus.
“May we not fall into danger.”

VALETE!